

Anna Andreu: «Els referents més forts són aquells que sents quan aprens a escoltar»

Parlem amb la cantautora vallesana sobre el nou EP 'Tots els cingles'

Anna Andreu | Juan Miguel Morales

La cantautora vallesana **Anna Andreu**, juntament amb la bateria i també parella **Marina Arrufat**, publica avui en format físic un EP que posa un punt i a part a la trajectòria de tres anys i mig. *Tots els cingles* (Hidden Track Records, 2023) recopila els senzills que han gravat els darrers temps, i li servirà per aturar-se un temps breu, agafar forces i centrar-se a escriure les cançons del seu futur tercer llarga durada. Abans d'aquesta aturada, però, avui presentarà els temes d'aquest EP en el concert de final de gira a la sala Apolo, on hi haurà convidats com **Rita Payés**, **Pol Batlle**, **Ferran Palau** i **Jordi Matas**. Parlem d'aquest treball amb la cantant santquirzenca.

L'EP que publicaràs es titula 'Tots els cingles'. Quina idea volies transmetre amb el títol del disc?

Amb els títols dels discos acostumo a buscar un concepte, però en aquest cas em va fer gràcia fer un joc de paraules. A més, la paraula 'cingle' em sembla molt bonica des del punt de vista estètic. Parlant del títol amb altres persones m'he adonat que hi ha molta gent -catalanoparlants inclosos- que no la coneixia; crec que l'estem perdent perquè no hi estem en contacte. La veritat és que a mi em porta molts bons records, de quan era petita i anava a fer cingles com el de Collsacabra.

Per tant, l'EP 'Tots els cingles' recopilarà els teus darrers senzills?

Sí, el disc busca reunir totes les cançons que eren només a plataformes digitals, una mica com el disc de **The New Raemon**, *Epés reunidos* (BCore, 2010), en què ajuntava tres EPs que havia tret per separat. Les he agrupat perquè volia donar-los el valor i l'esforç que es mereixen, transformar-les en un disc físic i que no només es quedessin en quatre clics dins l'algoritme.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=NewKI90Nrfs>

El treball comença amb "Ulls en blanc". Es podria dir que és la continuació de les hores blaves de "Torrent sanguini", del disc 'Els mals costums'?

Exacte. A "Ulls en blanc", pots imaginar la protagonista de "Torrent sanguini", a qui troben desperta al matí amb els ulls en blanc. És una continuació literal: després de tant de temps de desgast, et quedes com si no hi fossis. Per a mi és bonic, ja que no és necessàriament dolent, sinó que simplement mostra el que suposa fer sempre la mateixa cosa o viure unes mateixes circumstàncies durant molt de temps. "Torrent sanguini" va ser el primer tema d'aquest projecte, i parlava de com vaig conèixer la **Marina** i tot el que a partir de llavors hem fet juntes. Per això, diria que "Ulls en blanc" resumeix els nostres darrers tres anys i mig de trajectòria i l'esforç que hi ha al darrere.

A l'EP s'inclou "Quietud", una lletra de Maria Antònia Salvà amb una música que embelleix el dolor. Com la vas adaptar?

Volia fer un gir estètic a una imatge mental desagradable. He intentat descriure la mort d'algú com una cosa bella, mostrar una part desagradable com a plaent. La dificultat i alhora allò divertit de fer cançons és fer aquest exercici. Les coses boniques per si mateixes ja tenen bellesa, per això sempre intento generar un element de contrapès. A una idea molt bonica puc posar-hi una música fosca, tenebrosa o trista - i també al revés-. Això genera un joc per al cervell.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=p3NesYndiBg>

A la cançó hi col·laboren Rita Payés i Pol Batlle. Com va sorgir?

Al **Pol** ja el coneixia de feia anys. No el veia gaire, però quan hem coincidit sempre ens hem portat bé. I la **Marina** va conèixer la **Rita** perquè van estar un temps treballant juntes. Finalment, ens vam trobar tots quatre, ens vam entendre molt bé i els vam proposar la col·laboració. En un primer moment la teníem gravada amb guitarra, veu i bateria, i ells dos només havien d'afegir-hi les veus a sobre. Però vam veure que no acabava de copsar el moment que havíem viscut quan l'havíem cantat prèviament tots alhora a casa. Llavors, la **Marina** va proposar de gravar-la en directe a l'estudi cantant tots tres amb la guitarra i aquella aura va sorgir de nou.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=WdUrMxbLepo>

També part del treball "Letargo y despertar", la teva primera lletra en castellà, amb el permís de l'encàrrec "Un revés" per a la sèrie Alma. Et venia de gust escriure en castellà?

Sí, perquè amb "Un revés" em vaig adonar que escrivint lletres en castellà em surten un altre tipus de melodies i sonoritats. Per això, vaig recuperar el procés que havia seguit amb "Un revés" i em va sorgir la tornada de "Letargo y despertar". Al principi, vam intentar gravar-la amb els mateixos elements de sempre, que són un sintetitzador o un octavador que em poso a la guitarra per tenir més greus... Però no ens funcionava, la cançó demanava una cosa més acústica. I així vam descobrir que en castellà me'n vaig cap a un so més acústic.

Com és el teu procés de creació de les cançons?

És un procés molt solitari, passo per molts estats d'ànim diferents, i quan li ensenyo una cançó a la **Marina**, potser ja fa tres mesos que la treballa. Tot el que passa amb una cançó és com el que pot passar amb la relació amb una persona: creus que és meravellosa, de cop t'avorreix i no et fa gens de gràcia, al cap d'uns dies t'ho passes bé amb ella... Tot aquest procés és molt maco perquè et fa veure en quin moment o, fins i tot, quin dia estàs tenint tu. Quan trec un disc, porto aproximadament un any i mig barallant-me amb vuit cançons i aquest any i mig es fa llarg. Però en aquest procés és on em desconec més; és un procés molt més erràtic, que em pot portar moltes més angoixes i més dubtes que estar dalt d'un escenari. En un concert em conec molt més, domino l'espai, sé que s'espera de mi i sé com dirigir-me al públic.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=KDZERwpcA4c>

Finalment recuperes "Canción del jinete", una musicació de Federico García Lorca que vas publicar ja fa dos anys. Vas conèixer el text a partir d'alguna referència prèvia?

Sí, sempre dic que "Canción del jinete" és un text de Lorca que va musicar **Paco Ibáñez**. De fet, la meua cançó és una versió de la seva adaptació. De petita l'havia sentit molt, sobretot el disc *A l'Olympia* (Moshé-Naïm, 1970). En aquella època els pares em posaven música en què la mètrica i la paraula eren molt importants, encara que no entengués res. Tot i això, em feia pensar que allò que deia era important. Quan em pregunten quins són els meus referents, sempre dic que tindrè els mateixos fins que em mori. Els referents més forts són els que sento quan aprens a escoltar.

Quin altre referent vas escoltar quan eres ben petita?

Et podria citar la cantautora grega **Arleta**. No tenia ni idea d'on començava i acabava cada paraula de les lletres, però en vaig treure moltes coses importants. Són aquests moments en què t'impregnes de coses que després formaran part de tu al llarg de la vida, indiferentment de si et dediques o no a la música. Hi ha gent que quan tenia cinc anys li posaven **Dire Straits** i tot i que no els hagi tornat a escoltar, quan ho fa ho recorda tot! Tenim preconcebuts que els nens han d'escoltar coses per a nens o senzilles, i potser, també els podríem posar altres tipus de músiques... Mentre no els posis **Rammstein!** [RIU] Al final, quan escoltes una cosa que no entens, l'omples i la completes amb la teua pròpia imaginació. A mi, això m'ha permès poder escriure coses que ni jo mateixa entenc.